

[Vilhelm Rasmussen.]

Formænd. Hvis det derfor er rigtigt, at de har saadanne særlige Kvalifikationer, som de to højtærede Oppositionspartier gør gældende, maa man jo antage, at de i Kraft af Befolkningens Villie faar en Stilling i de stedlige Skolemyndigheder.

Jeg skal begrænse mig til disse Bemærkninger, blot med den ene Tilføjelse, at det ærede Medlem Hr. Vesterager, som paaberaabte sig Forhandlingerne i den store Skolekommission, har overset, at man for Københavns Vedkommende foreslog for hver af Københavns Skoler en Skolekommission, det, der nu kaldes et Forældreraad, valgt af Børnenes Forældre. Det, den højtærede Minister har gjort, er derfor at laane en Tanke fra den store Skolekommission og udvide den paa en frugtbar Maade til at gælde det hele Land.

Arnth Jensen: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen syntes, at jeg havde brugt lidt vel megen Tid i Sammenligning med det ærede Medlem. Ja, vi har det jo ikke alle sammen som hin, navnkundige Poet udi Aabenraa, der var saadan en Stormand i Aandens Verden, at han med en eneste Verslinie kunde øve større Bedrifter end Samson med sin Asenskæft; det maa det ærede Medlem undskylde. Men i øvrigt er det jo ikke meget, der er ført frem, i hvert Fald ikke af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen eller af den højtærede Minister.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen talte om, at han af min Ordførertale havde mærket, at der var stærke Løfter i Luften. Ja, det ærede Medlem maa lægge i denne Tale det, som han finder rigtigt, men det, jeg i min Tale pointerede, var den Kendsgerning, at de og de Ændringsforslag baade fra vort Mindretal og mange Steder fra det konservative Mindretal var saa lidt forskellige fra Flertallets, saa der faktisk egentlig ikke var os noget imellem, hvis vi havde faaet mere Tid til at sammenarbejde Forslagene. Jeg indrømmer, at jeg har sagt, at paa mange Punkter er Forslaget efter min Mening ikke drøftet til Bunds endnu, og jeg giver ikke den højtærede Minister Ret i, at man ikke gennem en yderligere Drøftelse skulde kunne nærme Synspunkterne til hinanden.

Uden at jeg paa dette Tidspunkt skal komme ind paa alle de Punkter, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen fremførte, og som det var fristende for mig at tage op, men som jeg skal lade

ligge til tredie Behandling, ønsker jeg at sige, at naar det ærede Medlem ikke kan se eller ikke vil se — for jeg tror, han kan se det —, at Præstens Stilling efter det Forslag, som vi stiller nu, er en ganske anden end efter den gældende Lov, ja, saa er det ikke min Fejl, men det ærede Medlems. Der er en saa vid Forskel, at enhver, som vil gøre sig den Ulejlighed at læse Forslaget igennem med Eftertanke, nemt skal kunne se Forskellen.

Jeg skal lade hele Spørgsmaalet om Friskolen ligge; det var ellers meget fristende at komme til at tale med det ærede Medlem om det; jeg ønskede det ogsaa meget gerne, men skal lade det ligge til tredie Behandling, hvor vi kan komme nærmere ind paa det Felt. Men naar det ærede Medlem var saa meget ude om § 32 og mente, at vi ved en Forlængelse paa et Aar ikke vilde kunne jævne Forholdet, men kun holdt Galden flydende, saa vil jeg gerne have at vide af det ærede Medlem, hvorledes det ærede Medlem da mener, at Forholdet mellem Forældrekreds og Lærer skulde kunne blive, naar udenforstaaende afsiger en Dom. Og hvorledes vil det ærede Medlem hindre, at der, Dagen efter at denne Dom er fældet, atter rejses en Sag mod Læreren? Jeg forstaar ikke, at man, naar man fra den Side saa stærkt hævder Forældrenes Ret, da ikke ogsaa vil føre denne Ret fuldt og konsekvent helt til Bunds.

Det ærede Medlem nævnte til sidst — det skal jeg slutte med —, at i min Bemærkning om ikke at stemme imod maatte der ligge et Grundlag for „Harper i Luften“. Jeg har gjort Rede for Grunden til min Bemærkning herom; det var denne, at Ændringsforslagene paa mange Punkter i Virkeligheden ligger saa nær op ad hinanden, at det er ganske meningsløst, at man paa de Punkter staar og stemmer imod hinanden.

Vesterager: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at jeg har aldeles ikke hverken truet med Landstinget eller tryglet Landstinget. Jeg har kun noteret den Kendsgerning, at vi her afleverer et Forslag, som i Virkeligheden slet ikke er sammenarbejdet; og derfor maatte vi overlade det — formoder jeg da — til det andet høje Ting at gøre dette.

Med Hensyn til Børnene og Samfundet er det ikke noget nyt fra konservativ Side. Vi har mangfoldige Gange hævdet, at Børnene ogsaa havde en Ret; og derfor kunde jeg f. Eks. ikke gaa med til at afskaffe Under-